

คำนำ

หนังสือ “ร้อยกรอง” เล่มนี้ เขียนขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษากระบวนวิชาไทย 256: ร้อยกรองและการแต่ง ซึ่งเป็นวิชาบังคับสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ส่วนนักศึกษา สาขาวิชาอื่นก็อาจจะเลือกเรียนได้ตามความสนใจ

การเขียนคำร่ำว่าด้วยร้อยกรองมิใช่ของใหม่ เคยมีผู้เขียนกันมาแล้วตั้งแต่สมัย กรุงศรีอยุธยาเป็นต้นมา แม้ในปัจจุบันนี้ก็มีผู้แต่งคำร่ำร้อยกรองอยู่มาก คำร่ำเหล่านั้น ไม่เหมือนกันทีเดียวนัก เพราะต่างก็เน้นไปคนละแง่ ผู้เขียนหนังสือเล่มนี้ก็ตั้งใจจะ เน้นไปในอีกแง่หนึ่ง แต่ก็ได้อาศัยคำร่ำรุ่นก่อนๆ เป็นแนวทางด้วยความเคารพใน ภูมิปัญญาของท่านผู้แต่งอื่นๆ อยู่เสมอ

ผู้เขียนรู้สึกเป็นเกียรติและซาบซึ้งมากที่ ผศ.ดร.สิทธิา พินิจภูวดล ได้กรุณาเขียนบทสำคัญให้ 1 บท คือ บทที่ 1: คุณค่าของร้อยกรอง ซึ่ง ช่วยให้หนังสือเล่มนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

นับแต่เริ่มเขียนหนังสือ “ร้อยกรอง” มาจนกระทั่งบัดนี้ ผู้เขียนระลึกอยู่เสมอว่า ลำพังผู้เขียนเองคงไม่อาจบันดาลให้หนังสือเล่มนี้เป็นดังที่เห็นอยู่นี้ได้ แต่เนื่องด้วย ความกรุณาของอาจารย์ ท่านที่เคารพนับถือ และมีตรสหายโดยแท้ที่ทำให้หนังสือ สำเร็จขึ้นมาได้ ฉะนั้น หากหนังสือเล่มนี้จะมีส่วนดีอยู่บ้าง ผู้เขียนก็ขอบแต่ท่าน เหล่านั้นซึ่งผู้เขียนไม่สามารถจะเอ่ยนามได้ ณ ที่นี้ได้ครบถ้วน

ประทีป วาทิกทินกร

ภาควิชาภาษาไทย

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

คำนำในการพิมพ์ครั้งที่สอง

การพิมพ์หนังสือ “ร้อยกรอง” ครั้งนี้ยังคงเนื้อหาสาระไว้เช่นเดียวกับการพิมพ์ในครั้งก่อนๆ เนื่องจากเนื้อหาดังกล่าวครอบคลุมตามหลักสูตรที่กำหนดไว้แล้ว หากผู้ศึกษาสนใจค้นคว้าเพิ่มเติมและติดตามร้อยกรองในปัจจุบันที่ปรากฏอยู่ตามสื่อมวลชนต่างๆ ก็จะทำให้การศึกษาระบบวิชานี้ได้ผลสมความมุ่งหมาย

ประทีป วาทิตินทร

ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก

คณะมนุษยศาสตร์

ฟ้าลั่นครันกระหมก้อง	นภากาศ กัด
กรัดตดตสับพาทย์	ขับกรม
สะดงตุตฉกกว้าท	ไพเราะ ไฉนรา
พจนาทสาวสวาทพรม	เพราะเพียงนิพนธ์หรือ
การเวกหรือวิเวกร้อง	ระงมสวรรค์
เสนาะมิเหมือนเสนาะฉันท	เสนาะซึ่ง
ประกายฟ้าสุริยาจันทร์	แจ่มโลก ไฉนฤ
เมฆพยับอับแสงส่อง	อร่ามแพ้ประพจน์เฉลย

โคลงลิลิตมหามกุฎราชคุณานุสรณ์

พระนิพนธ์

พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์